

Til lovforslag nr. L 132. Skriftlig fremsættelse (13. december 2000)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om renter ved forsinket betaling mv. (Loft over rykkergebyrer mv. i forbrugerforhold).

(Lovforslag nr. L 132).

Lovforslaget har til formål at fastsætte et generelt loft over rykkergebyrer og inkassogebyrer i forbrugerforhold. Forslaget tilsigter navnlig at skabe en klarere retsstilling på dette område, således at forbrugerne beskyttes mere effektivt mod at blive afkrævet urimeligt høje gebyrer.

Den gældende lovgivning indeholder ikke generelle regler om rykkergebyrers og inkassogebyrers størrelse på det formueretlige område. Et sådant gebyr vil dog ikke altid være berettiget, idet der kun kan kræves rykkergebyr eller inkassogebyr, hvis der er den fornødne hjemmel her til, enten i parternes aftale eller i almindelige erstatningsregler. Et aftalevilkår om betaling af et gebyr, som ikke står i rimeligt forhold til den erhvervsdrivendes faktiske udgifter ved rykkerproceduren, kan ændres eller tilsidesættes efter reglerne i bl.a. aftalelovens §§ 36 og 38 c.

Der er således ikke "frit slag" for de erhvervsdrivende, og i klagenævns- og domstolspraksis er der flere eksempler på, at gebyrer er blevet nedsat. Det er imidlertid med den foreliggende praksis usikkert, hvor høje gebyrer der kan kræves i hvert enkelt tilfælde, fordi afgørelserne træffes på grundlag af en konkret vurdering af den enkelte erhvervsdrivendes forhold. I praksis er det vanskeligt for forbrugerne at vurdere, om et konkret gebyr er for højt, idet forbrugeren normalt ikke umiddelbart har mulighed for at bedømme den pågældende kreditors faktiske udgifter ved rykkerproceduren.

Forbrugerombudsmanden har over for Justitsministeriet bl.a. oplyst, at det er hans indtryk, at

urimeligt høje gebyrer på dette område er et stadig stigende problem i praksis, og at forbrugere formentlig i mange tilfælde vælger blot at betale de gebyrer, der forlanges, for at undgå yderligere problemer.

På den anførte baggrund må det anses for sandsynligt, at forbrugerne ikke sjældent betaler gebyrer, som ville blive nedsat, hvis sagen blev forelagt klagenævn eller domstole.

I lyset af den foreliggende klagenævns- og domstolspraksis er lovforslaget udformet således, at der fastsættes et loft over rykkergebyrer på 100 kr. pr. rykkerskrivelse og et loft over inkassogebyrer på 100 kr. (inkl. moms). De erhvervsdrivende kan kræve et gebyr af denne størrelse, uanset om parterne har indgået aftale herom, og uanset hvilke faktiske udgifter den erhvervsdrivende har haft til rykkerproceduren. Det foreslåede loft på 100 kr. vil efter Justitsministeriets opfattelse ramme et rimeligt niveau i forhold til de merudgifter, der i almindelighed er direkte forbundet med administrationen af de rykkerprocedurer mv., som de erhvervsdrivende selv står for.

Der kan ikke aftales et gebyr, som er højere end det foreslåede loft, mens der ikke vil være noget til hinder for, at den erhvervsdrivende opkræver et gebyr, der er lavere end 100 kr.

Der foreslås også nogle klare regler om, hvor mange gange der må sendes en gebyrbelagt rykkerskrivelse vedrørende samme fordring. Efter Justitsministeriets opfattelse bør den erhvervsdrivende ikke bare blive ved og ved med at rykke, men bør i almindelighed allerede efter få forgæves rykkere tage stilling til, om der i stedet skal søges indgået en aftale om henstand og afvikling af gælden eller skrives til sagsanlæg eller inddrivelse gennem fogedretten, hvis betingelserne herfor er opfyldt.

På denne baggrund foreslås det, at der højst kan kræves rykkergebyr for 3 rykkerskrivelser